

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 Octomvrie st. v.

„E ceva în aer!“ — ne vine să
dicem, când vedem că opiniunea pu-
blică maghiară, și, până unde străbat
rațele fondului unguresc de dispozițiune,
și unele diare europene sunt preocupate
de persoana baronului Sennyey, căci s'a
hotărât să reîntre în viața publică.

„Să le fie de bine, dacă au asemenea
gust, — ar pute reflecta Românii, — noi
n'avem nimic a face cu baronul. Puțin
ne impoartă, dacă el, ori altul din rasa
maghiară se face, a bună oară, *judez
curiae*.“

Am greși însă dacă am judeca cu
indiferență asupra unui lucru, care, nu
fără pic de cauză, preocupă presa maghiară
de toate nuanțele, ba chiar și pe alte părți
din presa cea mare a Europei, mai cu
seamă cea atinsă de farmecul fondului de
dispozițiune.

Îndată ce vedem că chiar și străină-
tatea se ocupă de evenimentul, că Sennyey
reîntre în viața publică, trebuie să admi-
tem că vor fi motive pentru această pre-
ocupare și încă motive de o importanță,
care nu se mărginesc la o persoană sau
la un partid anumit din țeara ungurească.

Se simte deci, nu numai în apropiere,
ci și îndepărtare, că pasul lui Sennyey
este o părticică, un atom, din totalitatea
împregiurărilor, care au să constituie ade-
văratul eveniment, care încoardă atenți-
nea multor sfere politice chiar și mai în-
depărtate.

Ori și ce om, bucure-se de ori cât de
puțină combinațiune politică, își va dice:
interesul cel mare pentru intrarea unui
om într-o funcțiune publică nu o poate
constitui numai fapta aceasta ca atare.
Trebuie să mai fie ceva în dosul acestei
fapte.

Că trebuie să mai fie ceva, ne mai
spune afară de interesul diarelor, o mul-
țime de alte împregiurări legate de per-
soana, dar și indeferente de persoana ba-
ronului. Între cele dintâu este numai
decât și împregiurarea, că baronul pără-
sesce acum opozițiunea, în care a stat
mai cu seamă dela fusiunea partidului lui
Deák cu cel al lui Tisza încoace; ear'
între cele din urmă, că părăsirea opozi-
țiunii din partea lui se întâmplă tocmai
de-odată cu întâlnirea dela Skiernievițe și
cu reacțiunea, prin care au început a se
reduce libertățile în Croația.

Mai adaugăm că, după cum se ex-
primă „P. Napló“, baronul are în cele
sociale caracter „popesc“, ear' în cele po-
litice caracter „aulic“ și toate îndoilele,
că pasul baronului ar fi un lucru așa
numai ca din întâmplare, trebuie să dis-
pară.

Este dar ceva în aerul politic, ce
produce cazul cu baronul. Acest ceva
însă este de o dimensiune mai mare decât
Ungaria și decât Austro-Ungaria.

Oficioasele își dau toată silința să
ascundă motivele adevărate ale fenome-
nului acestuia mai nou și în câțva suprin-

dător. Ele, pentru a ridica vëlva patro-
nului lor, sau mai bine ȳis, a înțelep-
ciunii lui politice, fac din baronul Sen-
nyey un simplu neofit al partidei „libe-
rale“, care încă nu e pe deplin câștigat,
dar' este atât de convertit, încât e vred-
nic a fi primit în ceata credincioșilor
tizzaisti.

Oficioasele trebuie să vorbească ast-
fel, fiindcă ele vorbesc după cum li se
ordonă, dar' nu după cum sunt convinse.

Ambițiunea lui Sennyey ca om privat
și ca om politic, nu permite, ca să se
facă o păpușă în mâinile ministrului-pre-
sident actual, pe care cu anevoie credem
că-l va iubi mai mult ca aliat, decum
l-a iubit ca adversar politic.

Altius est petenda ratio la fenomenele
aceste neașteptate, cari stau în strînsă le-
gătură cu oscilațiunea dintre dieta un-
gurească și delegațiuni.

Nota discordantă de mai de-unădi
adresată Porții otomane de cabinetul aus-
tro-ungar, în cestiunea drumurilor de fer,
a fost un signal. Că se apropie timpul
de a se termina opera în Orient, a spus
acel signal cu elocență rară.

Monarchia austro-ungară trebuie dar'
pentru astfel de timp întocmită de așa,
ca să supoarte sguduirile, ce atunci vor
trebui să se simtă.

Dela signalul cu Poarta otomană au
mai urmat alte evenimente, ale căror im-
portanță, dacă a voit Tisza pentru Ma-
ghiari să o mai țină sub obroc, Kálnoky
a descoperit-o cu deservire, și după pă-
rerea noastră bine, foarte bine a făcut.

Între împregiurările aceste ne vine să
dicem că nu putem ști, dar' poate că nici
ministrul-president Tisza nu știe, da-i-va
baronul Sennyey, acestuia mână de ajutor
sau fi va fi înlocuitorul?

Nu începe nici o îndoială, situațiunea
are să fie grea și „dibăcia“ dlui Tisza n'a
scut ușura nimica nici în timp de pace,
când mai lesne se puteau împaca spiritele;
din contră cu „dibăcia“ lui a scut în-
străina până și elemente maghiare.

O întrebare însă ni se îmbie reflec-
tând la evenimentele ce sînt în croială:
fi-va doctrinarul Sennyey bărbatul, care fie
ca ajutor, fie ca înlocuitor, să stăpânească
situațiunea ce i s'ar încredința?

Însușirile ce i se atribue nu-l prea
recomandă nici pe dînsul.

Ori cum ar fi, noi credem și sperăm
că atunci, când lucrurile vor fi așa de îna-
intate, încât, fie ca mână de ajutor, fie ca
înlocuitor, baronul Sennyey va pași pe
scena ce i se pregătește, popoarele credin-
cioase Maieștiții Sale „cu toate că nu se
vor maghiarisa,“ se vor bucura de o soarte
politică mai bună. Credem și sperăm că
până atunci se va fi găsit și cheia, prin
care naționalitățile nemaghiare în Ungaria
și cele negermane în Cislaitania, fără de
a se renega, să nu mai fie jignite în en-
tusiasmul lor, când în interesul patriei co-
mune se va aștepta dela dînsule entu-
siasmul.

Timpul, când se va afla cheia aceasta,
trebuie să vină, nu pentru-că Sennyey va
întra în funcțiuni publice de stat, ci pen-
tru-că este indispensabilă considerarea na-
ționalităților astăzi asuprite, în interesul
patriei comune, al dinastiei și al tronului.

Șovinismul particular de astăzi tre-
buie să facă loc entusiasmului general,
dacă monarchia va vrè să fie în stare de
a suporta greutatea situațiunei, ce se vede
că este în perspectivă: regularea definitivă
a Orientului.

Eată dar' pentru-ce nu putem privi cu
nepăsare și fără de interes la schimbarea
scenei cu Sennyey, care întră în funcțiuni
publice de stat.

Nu persoana ne preocupă, ci motivul
premenelii ce are a se face în guvernul
unguresc cu o persoană, fie și de caracter
„aulic“, ne atrage atențiunea. Premeneala
aceasta combinată cu celelalte împregiurări
ne pune pe gânduri și ne ȳice, că nu mai
putem sta nepăsători.

Sîntem însă convinși că nu mai pu-
tem sta nepăsători? . . . se ne apucăm de
lucru, fără de amînare.

„Luminatoriul“ ne spunea mai când,
că mai e timp de așteptat și că n'avem
nici o lipsă să ne grăbim cu pretensiunile
noastre. ȳiarul bănațan face atîrnătoare
„pășirea cu pretensiunile dela trântirea gu-
vernului actual“ sau dela „schimbarea sis-
temului“, cari amîndouă vor sta „până
când Bismarck mai are trebuință“ de ele.

Ori și cum ne-am închipui „preten-
siunile“ sau ori și ce am înțelege prin
ele, în fața evenimentelor, ce se pregătesc
și ale căror umbre sînt vizibile și pentru
porfanii în politică, înu putem consimți cu
așteptarea cea „fericită“ în modul cel mai
absolut. Frații nostri din părțile ungurene
și bănațene, avînd ocaziune de a lucra
cu mai mult succes ca noi cei din părțile
transilvane, până una altă se nu lase să
treacă nici o ocaziune, pentru pregătirea
căii spre o conlucrare comună politică,
conform intereselor noastre naționale
identice.

Nici chiar abstenența unei părți a
Românilor să nu împedece conlucrarea co-
mună.

Aceasta cu atât mai virtos, cu cât
cu „pretensiunile“ noastre naționale ro-
mâne nu trebuie să pășim numai înaintea
parlamentului, pe care o parte nu vrea să-l
recunoască.

Dela 1865 există, încât pentru Tran-
silvaneni, în formă de vot separat, un
apel la coroană. Cel puțin pe acesta să
nu-l dăm uitării, ci după pozițiunea po-
litică a fiecăruia să stăruim, ca acel vot
separat să se scuture de pravul arhivului.

Și aceasta încă să nu se facă din
alt punct de vedere, decât ca pe calea
cea mai dreaptă să ajungem la înțelegerea
ear cea mai dreaptă cu compatrioții nostri
egemoni, în interesul patriei, pe care ei
se laudă, că o iubesc mai mult decât noi
Români.

Atunci, cu sau fără Sennyey, fără

sau cu Tisza, puțin ne vom teme de des-
fășurarea evenimentelor din Orient.

Noi am ȳis-o aceasta de multe ori
și o vom mai ȳice. Dl Tisza nu ne-a bă-
gat în seamă; ne va băga poate la timpul
seu dl Sennyey?

Ne facem datoria, ca la urma ur-
melor, răspunderea să nu fie a noastră.

Revistă politică.

Sibiu, 22 Octomvrie st. v.

Ieri s'a sîrbat, pe unde s'a sîrbat,
centenarul rîscoalei conduse de Horia,
Cloșca și Crișan: n'a putut, să vede, nici
„Pester Lloyd“ să lipsească dela această
sîrbare.

Într'un articol după părerea noastră
foarte important, ȳiarul oficiosism face o
scurtă dare de seamă despre cauzele ce au
produs rîscoala, și trage totodată și con-
cluziunile cuvenite pentru prezent, adecă
ne dă și fabula și morala fabulei.

Îmbulzeala de materie nu ne permite
astăzi să le dăm cetitorilor nostri tradu-
cerea în întreg a acestui articol; o vom
face însă aceasta în numărul de mîne.
Deocamdată punem în evidență numai
ideile mai principale emise în el.

După-ce înfățișează în câte-va trăsături
strășnicile rîscoalei, ȳiarul Pestan constată,
că nu erau hoți și tâlhari aceia, care au
sîvîșit crușimile, ci oameni, pe care asu-
pirile i-au adus la desnădîjduire și în-
curagiarea primită din partea unui împărat
i-a făcut îndrăzneți. Ori cât de asupriți,
ei nu s'ar fi resculat, dacă nu s'ar fi sciut
încurajați de împăratul.

Adecă vina pentru nenorocirile pro-
duse în acea rîscoală este în ultima ana-
lisă a împăratului Iosif II.

„Istoria împăratului Iosif II, ȳice „Pester
Lloyd“, ne dă destule dovezi, căte primejdii se
pot nasce din aceea, că un Domnitor nu-și dă
seamă despre urmările psihologice ale măsurilor
luate de dînsul.“

Morala acestei fabule este, că elemen-
tele domnitoare trebuie să fie mereu unite
între ele și că domnitorii nu trebuie să
încurajeze pre cei nemulțumiți.

„Asupririle suferite de țărani din partea
nobilimii au fost cauza legitimă (Rechtsgrund) a
rîscoalei, ȳice ȳiarul Pestan, ear' îngăduirea îm-
păratului a făcut izbucnirea rîscoalei și pusti-
rile ei cu puțință. Cel mai important rezultat
al desvoltării istorice a patriei noastre este, că
pacea și desvoltarea sănătoasă mai bine se poate
asigura prin guvernarea casei de Habsburg cu
ajutorul puterii ideii de stat maghiar. Scim cum
pasiunile și pustiirile timpului lui Horia s'au re-
vîit cu putere înmulțită de câte-ori s'a produs
un conflict mai serios între aceste puteri.“

Aici e formulat scopul urmărit de
articol. E exprimată aici o amenințare,
cu care Maghiarii s'au apropiat de tron
totdeauna, când l-au vîdut în strîmtoare.
„Habsburgii, — ȳice organul principal al
cercurilor guvernamentale din Ungaria, —
nu pot să manțină pacea, nici să conducă
desvoltarea sănătoasă a patriei decât prin
noi, altfel pasiunile și pustiirile din timpul
lui Horia se reivesc cu putere înmulțită. Ori
piere țara, ori sîntem noi singuri stă-
pâni pe ea.“

Și cum vine „Pester Lloyd“ s'o ȳică
aceasta tocmai acum? Aceasta transpare
din finala articolului.

„Amenințătoarele elemente de vrajbă și de
nedreptate, care au fost active la anul 1784, au
dispărut în anul 1884. În Ardeal ca 'n Un-
garia plugarul liber șede în averea sa liberă; nu
este principe atât de temut, ca să-l poată su-
păra. Aceleași legi le garantează Românilor
aceleași drepturi politice și îi însărcinează cu

aceleași datorfi ca pe Maghiarii nobili ori burghezi. În sfârșit, națiunea e unită cu regele ei, și de aceea sunt mai tari ca ori și când.

Care va se dăca noi Românii nu mai avem nici un motiv legitim de a fi nemulțumiți și nici vorbă nu poate fi că Maiestatea Sa împăratul și regele Francisc Iosif I, care este unit cu națiunea, se alunece pe panta, pe care a alunecat gloriosul seu înaintaș Iosif II, nici un motiv legitim, ca să fie îngăduitor, ca să stăruie, cum a stăruit Iosif II, pentru dreptate, căci dreptate este — *quantum satis*.

Ei bine! noi suntem de altă părere, noi suntem nemulțumiți, cu ori fără motive, a căror legitimitate o admit Maghiarii, dar suntem nemulțumiți, și că suntem, acesta e singurul lucru important, de care atât Tronul, cât și chiar Maghiarii trebuie să țină seamă. Voiesc ori nu cercurile guvernamentale să recunoască existența acestei nemulțumiri, ea există și crește din zi în zi, și noi înșine suntem în prima linie cei competenți de a se pronunța asupra ei.

Este dăcem noi, multă nemulțumire în Ungaria, pentru-că este multă nedreptate.

Din alegerile pentru Reichstag-ul german, întru cât ele ne sînt până acum cunoscute, se poate vedea una cu deplină pozitivitate: liberalii numiți „Freisinnige“, adversarii principelui Bismarck au avut pierderi foarte mari în favorul conservatorilor, al spriginitorilor politicii sociale a cancelarului german. Patruzeci de cercuri aproximativ s'au pronunțat în contra domnilor Richter și Hänel. Încât însă pentru progresele socialiștilor, principele Bismarck, se dăce, s'ar fi exprimat în chipul următor: Crescerea democrației sociale este rău mai mic, de cum ar fi fost succesul liberalilor, a căror înăbușire rămâne cea dintâiu problemă.

În cercurile diplomatice ale Parisului, comunică „Pol. Cor.“ formele despre o iminentă mediațiune între Franța și China câștigă tot mai mult credit. În cercurile Parisiene mai bine orientate oportunitatea mijlocirii engleze află din ce în ce mai mulți partizani și fără îndoială pourparleuri se poartă în Londra în direcția aceasta, având prospecte favorabile.

Ministrul de externe italian, Mancini, pregătește „cartea verde“, ce are să fie așternută în camerele italiene despre conferința din Londra în cestiunea egipteană. Așternerea va urma însă numai pe la sfârșitul lunei lui Noemvrie.

Două vorbiri rusofile.

Naumovici și Ploscianski, eliberați de curând din prisoarea politică din Leopold, s'au refugiat în Rusia unde au ținut fiecare câte o vorbire ocupându-se de legătura de rasă ce există între Ruși și popoarele slave din monarhia austro-ungară. „Nemzet“ dăce că n'au învățat nimic din cele pățite și acum earăși încep același lucru pentru care nu de mult 'și-au luat pedeapsa meritată.

Din vorbirea lui Naumovici mai momentoase sînt pasagele următoare:

„Mulțumesc pentru primirea frățască și pentru ospitalitatea rusească. Îndată ce am trecut granița apuseană a marelui stat rusec, atât eu cât și soții mei ne simțim ca acasă deopotrivă pe drum ca și în orașul rezidențial de miadă-noapte al acestui imperiu. După naștere suntem austriaci și jurământul ne leagă strîns de împărăția noastră. Ca Ruși în urma conceptelor noastre religioase și a cugetărei noastre îndreptată spre binele națiunii am învățat a stima puterea ca pe una ce e dată de sus. În nice o privință nu suntem revoltanți nice agitatori secreți. Nu tănuim călătoria noastră în Rusia, nu vorbim pe ascuns despre aceasta; vorbim despre ea cu voce tare și publice. Călătoria noastră nu se opune nice concepțiilor austriace nice legilor acestei împărății.

„Întocmai precum Germanul, Italianul, Sârbul, Polonul, Românul austriac crede că e în legătură în privința națională și literară cu centre afine naționale ce se află afară de hotarele Austriei, așa nu poate fi străină nice pentru noi Rusia mică și mare cu cari suntem legați prin cultură, prin istorie, biserică, limbă și prin literatură. Scopul călătoriei noastre e a lărgi legăturile noastre literare. La d-voastră ne-am întâlnit cu marea comoară a deosebitelor științe și arte omenești. Existența puternică și bogată a d-voastre ne surprinde. Față de d-voastră noi suntem tineri, dar pentru aceea totuși și noi avem ceva, ce ați putea fosi și d-voastră. Posedem experiență bogată în cultivarea poporului de rînd, carele flămânțesce și însetează după nutreț spirital. Vă recomandăm d-voastre schimbul operelor literare.

„Noi Galițienii după un somn de un veac ne-am redeșteptat naționalicesce la anul 1848. Nu e la locul seu să explicăm cauza somnului nostru, dar nice nu e lipsă să o explicăm, deoarece aceasta o știe fiecare cunoscător de istorie. Deșteptați odată ne-am pus cu toată încordarea puterii noastre naționale pe terenul național și putem dăce cu tot curajul că am făcut-o aceasta cu mare abnegațiune. Noi nu avem bogății, nice nobilime, ba chiar și clasa noastră mijlocie e neînsemnată. Terenul activității noastre e însuși poporul, carele 'și-a păstrat pe deplin naționalitatea sa rusească și se lipsesce strîns de biserică sa. Problema activității noastre e: a readuce poporul la conștiința de sine, a îi șterge umilirile secolare, a-l lumina pe basa morală confesională și a-l instrua spre cele folositoare relativ la po-

știia lui materială și la conștiința lui cetățenească, — aceasta e datoria noastră. Legile austriace nu împedecă această activitate, nu i se contrariază. Dar pentru aceea totuși am întimpinat greutăți, cari ne-au pus o astfel de stavilă în cale încât a trecut preste puterile noastre. Totdeauna am simțit că suntem avisați la ajutorul frățesc în contra acestor pedeci. La ajutorul moral și material deopotrivă. Edăm cărți și diare dar aceste arareori trec hotarul. Bogata și puternica Rusie puțină atențiune le dă, suntem avisați la propriile noastre puteri, ear noi înșine suntem săraci. Viața noastră națională tângesce de pe o zi pe alta nesciind ce aduce ziua de mâine și-și susține acest loc între împregiurările dușmane ce o amenință.

„Și cine e vinovatul că suntem așa de nemernici? Durere, noi înșine, pentru-că până acum încă nu ne-am apropiat, n'am legat unitatea frățască pe terenul literaturii. Acesta tocmai e scopul călătoriei noastre în Rusia, și nici decăt altul.

„Mulți ne dăce: „cum se susținem aieve împrumutarea literară, când Austria privește cu ochi atât de bănuitori la tot aceea, ce vine din afară de hotarele ei?“ E adevărat; dar aceasta ăviresce de acolo, că rapoartele noastre literare au purtat în cătva un timbru de taină. Aceasta însă nu e permis să existe. Trebuie să facem sfîrșit tănuirilor. Să se clarifice toate, să ese la lumina zilei.

„Și atunci vă asigur că legile austriace nu vor pune pedice nicăiri și nice când științei și drepturilor naționali nedisputavere ale supușilor. Și dacă s'au pus cândva pedecă, vina nu o poartă legile ci executorii acestora cari abusează de acele în interesul propriilor lor combinațiuni politice. Dacă stăm pe basă de drept, dacă respectăm puterea legală, în acest cas avem deplin drept a trăi cu toate artele minții omenești, afară de teoriile distrugătoare, care la noi nu posed teren, de care ne îngreșem pentru-că suntem Ruși adevărați și ne rădăm pe credință și lege.

„Ridic poculul pentru înfrățirea spirituală a bărbatilor ruseci ce lucră pe terenul literar dela o margine a pământului rusec până la ceealaltă“ Diarul rusec „Novoje Vremja“ se exprimă despre vorbirea lui Naumovici în următoarele:

„Bucuroși am conlucra la acest program, dar aflăm de lipsă a declara, că pentru unirea deplină literară cu Rușii din Galiția se poftesce unitate de limbă, pentru-că cea mai de căpetenie muncă literară a Rușilor din Galiția se extinde asupra literaturii populare, asupra luminărei poporului de rînd, și chiar în poporul rusec de rînd din Galiția trebuie nutrită conștiința rusească.“

Din vorbirea lui Ploscianski au vădut publicitatea numai unele fragmente apărute în diarul „Slovo“ pentru-că, precum se susține, vorbirea din cauza conținutului seu nu s'a putut publica în întregul seu.

„Noi Galițienii,“ dăce vorbitorul, „nu sîntem cei din urmă în rasa slavă și cu toate că hotarele de stat ne-au despărțit de mult, dar pentru aceea legătura morală cu d-voastră, în butul tuturor încercărilor dușmane, tot n'au încetat și poporul nostru, care zăcea odinioară în nesciință grosolană, a simțit totuși totdeauna, că dincolo de hotare locuiesce un popor ca și el, un popor afîn lui în limbă, lege și datini.“

Ploscianski dovedesce cu câteva date istorice cum poporul rusec din Galiția în timp de vreo 300 de ani a arătat prin deputațiuni trimise la Țarii ruseci, că ține mult la Rusia și apoi continuă:

„Când au intrat la anul 1849 armatele ruseci în Galiția, am fost martori la entusiasmul cu care a primit pe frații sei de o lege și o naționalitate.

„Oare ne poate imputa cineva ca păcat, că ne împărtășim de ospitalitatea renumită a d-voastre? Oare poate combate cineva adevărul dovedit nu numai de istorie ci și de lucrul faptic, că aici trăiesce tot același popor, tot cu aceeași lege rusească, cu aceeași limbă rusească și cu aceleași datini și moșteniri ruseci!“

„Ni se dăce acasă, că sîntem „rusofili“ pentru-că am fi lucrând în contra intereselor statului nostru, și că deci trebuie persecutați. Dar noi Rușii cum se nu fim „rusofili“, noi Rușii cum se nu ne iubim unii pe alții, cum se nu ne iubim sângele nostru?“

„Robie de veacuri n'a fost în stare să ne schimbe, să ne înstrăineze de d-voastră, deși s'a făcut multă încercare ca să făurească din noi un popor rusec deosebit, ba încă să ne facă vrășmași ai voștri. Nu, cu temniță nu, la nevoie sîntem dispuși a dovedi lumii cu sângele nostru, că precum în timpurile vechi așa și acum ne ținem de o norocire și onoare, că putem să fim aceiași cu d-voastră, că putem fi membri ai marei națiuni ruseci fie ori și care soartea și starea noastră politică. Ca odinioară străbunii noștri viteji și noi sîntem gata a căde sub loviturile vrășmașului cu cuvintele: „Pentru lege și sfînta Rusie!“

„De altă parte însă nu prevedem o astfel de ciocnire cruntă; de present timpul șervece spre altă luptă, spre lupta în contra rămășițelor sclaviei și ale întunecului, ear arma e un lucru ce șervece spre luminarea fraților mai tineri. Aceasta e ținta ce 'și-a prefapt-o societatea inteligentă rusească.“

Cronică.

Avansamentul din Noemvrie. Au fost înaintați la rangul de căpitani cl. I: Iosif Basila reg. inf. 83; Florian Domide reg. inf. 62; Nicolae Șandru de Vist reg. inf. 31; Pavel Smeu reg. inf. 63; Iuliu Riposan reg. inf. 83; Georgie Trica reg. inf. 38; la rangul de locotenenți: Alexandru Bob Hangea reg. inf. 82; Xenofon Roman reg. inf. 31; Mihail Mucurlia reg. inf. 100; la rangul de sublocotenenți fostii cadeți: Nicolau Stoica de Hațeg reg. inf. 43 și Iosif Chevereșan reg. inf. 50.

Foița „Tribunei“.

Aluna.

O hazlie întemplantă pădureață

Tradusă din limba germană

de

Nicolae Corcheșiu.

(Continuare.)

O mulțime de idei și combinațiuni îi trecu prin minte, și era atât de preocupat, încât nici nu observă intrarea Elenei.

Elena, vădend comoara de argint, rămase ca înlemnită, nesciind ce să gândească. Ea fii însă și mai suprinsă, vădend de-asupra monetelor o alună frumoasă brună, pre care era gravat numele „Elena.“ Nu-și putea da seamă, cum a venit acea alună în urna cu monetele.

„Elenă, dăse Felix de-odată, Elenă, eu sînt avut! uite!“ el îi arată gaura întunecoasă. „Acolo am aflat o comoară... am aflat-o cu ajutorul alunei, pre care am cules-o de pre buzele tale, și în care eu am gravat dulcele tău nume. Elenă, noi vom fi fericiți!“ El tremura de emoțiune.

„Mulțumită Domnului! șopti fata mișcată. E timpul suprem. Mirele, pre care mi 'l-a destinat tată-meu, a sosit dela oraș, și tata 'mi-a dat să înțeleg, că el voiesce să mă mărite. O! acesta ar fi un sfîrșit îngrozitor însă, acum toate se vor întoarce spre bine. O Felix! tu ai un nume de mare însemnatate, Felix cel norocos.“

El sorbi cuvîntul „norocos“ de pre buzele rumene ce înfloriau pentru el.

„Și unde sînt ei?“ întrebă el apoi.

„În pădure răspunsese dînsa, apoi adause: era p'aci-p'aci să nu pot veni la tine.

Amîndoi amanții erau atât de preocupați de ei înșiși și de comoara lor, încât nici nu au dîră zuruțul unei trăsuri, ce se opri dinaintea bisericii.

„Acum însă va fi timpul să ne uităm și la comoara noastră“, începî Felix, care acum părea a fi mai liniștit, „și eu cred, cumcă sub îngrijirea noastră, această comoară nu se va prefăce în praf.

După-ce puse bine cea mai frumoasă perlă: aluna, se apucă să cerceteze comoara, scoțend din urnă bucată cu bucată și murmurînd la cettirea inscripțiunii și numărului anului: „Maria Theresia, Împăratul Ferdinand, Hamburg, 1246. 1525.“ Aceste sînt tot monete vechi, unii numeri nici nu se mai cunosc. „Dumneșeul Cerului! strigă el de-odată. Aceasta nu e alta decăt colecțiunea de monete vechi, de care 'mi-a istorisit baronul Bisam. O! D-șeule, acum toate sînt pierdute! Banii acestia nu sînt ai nimenui altuia, decăt ai baronului.“ El își acoperi fața cu mânilor.

„Da! Baronului, nimenui decăt baronului“, resună o voce răgușită din coridorul bisericii, și bătrînul baron înaintă cu pași grabnici în lăuntru bisericii, ridicându-și mânilor și rîdend ironic.

Lui îi urma corbul sărind și strigănd din toate puterile: Nero! Nero!

La ușa bisericii se postă veteranul servitor, care era îmbrăcat în livrea lui croită puțin mai tîrziu de venirea lui pre lume. El își freca mânilor plin de mulțumire, rîdend în el.

Amanții, la vederea baronului tresăriră ca și când ar fi apărut o năluca în mijlocul lor, și priviră cu o naivitate copilărească la baronul ce ridea ca un nebun cuprîndend cu amîndouă brațele urna, în care era comoara.

De-odată se pără că el urmează sfatul unei nouă inspirațiuni, căci resturnă de-odată întreg cuprinsul urnei pre masa altarului, umblînd cu mânilor-i tremurînde încoaci și încolo prin monete, apoi de-odată începî să strige cu vocea-i ascuțită, ca eșit din fire: „Un Neron, O! Neron al meu! Împăratul meu Neron!“

Nero! Nero! șbieră acum și corbul și apoi sbură pre altar, voinde să răpească din mîna baronului banul de aur ce-l aflase, pre care însă nu-l lăsa din mînă, ci simțindu-se pre deplin mulțumit, murmură încetșor:

„Acum se poate lăuda graful Hinko din Hackenburg cu Neron al lui! pentru-că al meu este de șee ori mai frumos, da de șee ori mai frumos!“

Și într'adevăr era un ban de aur prea frumos, pre care se putea vedea foarte bine bustul împăratului Neron, și tot așa de bine se

putea ceti si inscripțiunea ce se afla pre el. Elena și Felix trebuiră cel puțin de douăzeci de ori să privească acel ban și pre o parte și pre alta, și bătrînul nu se ostēnia de loc arătându-le și spunendu-le că preșesce acel ban. El se părea mai liniștit, deoarece-ce una dintre cele mai frumoase speranțe ale șilelor lui bătrâne s'a împlinit. Prezența celor doi amanți nu-i venia de loc suspectă și abia după o pauză lungă întrebă el pre Felix prin ce minune a venit el în posesiunea acelei colecțiuni de monete vechi?

Felix i le spuse lui toate, și bătrînul privia cu mirare aluna, atingend-o cu mânilor lui grășulii. Îi atribuia o putere secretă, apoi șopti ca și când 'și-ar revoca în memorie: „Elena, alune, sărutări! Este curios! Domnule!“ dăse el întorcend-se cătră Felix. „D-ta nu trebuie să fii supărat, bătrînul baron Bisam știe ce are de făcut.“ El își freca mânilor. „Felix te cheamă pe D-ta? Felix cel norocos, apoi adause: „Hm! ne vom împăca acūș. D-ta vei ave bani destui. Împăratul Neron va fi drept.“ Și el se perdū ear în contemplarea banului de aur.

La grupa acestor trei, cari stau acum în tăcere se mai adauseră silviculorul Waldgraff cu micul Felix și un june, ce privia cu atențiune inscripțiunile vechi de pre păreții bisericii.

(Va urma.)

Ministrul Trefort la Oradea-Mare. „Pesti Napló“ primesce despre visita făcută de Excelența Sa la preparandia română următoarele amănunte:

„Ministrul a vizitat seminarul român, unde l-a primit directorul Aug. Lauran. Era tocmai lecțiune de limba română. După dorința ministrului, s'a luat cartea de cetire maghiară. Întrebând apoi ministrul, care obiecte se predau în limba maghiară, directorul a răspuns: „Limba maghiară și geografia, afară de aceste profesorul de gimnastică își predă și el obiectul în limba maghiară.“ — „Dar istoria Ungariei nu o predăți? — (a întrebat ministrul). — „Dacă îndurarea Ta (kegyelmesség) veți ordona, o vom predă și aceasta!“ — a răspuns directorul. — După mai multe observări de specialitate, ministrul a accentuat, că ar fi foarte de dorit, ca preparandia să fie împreună cu internat, pentru ca astfel, numai cu instrucțiune, fără de educațiune, viitorii educatori ai poporului nu vor fi în stare să răspundă la chemarea lor importantă. — Precum se vede, localul, sistemul și spiritul aceluși institut de învățământ n'a putut să obțină deplina mulțumire a ministrului.“

„Emigrarea în România.“ Sub acest titlu aduce diarul „Pesti Napló“ următoarea notiță: „După raportul oficial al comisiunii administrative a comitatului Odorheiu înaintat către președintele guvernului, emigrarea populației acestui comitat în România crește pe de ce merge. Acești emigranți însă nu-și părăsesc căminele pentru a se așeza acolo ci pentru a căuta lucru pe timp mai lung sau mai scurt și încă cea mai mare parte e provădită cu paspoarte în regulă. În jumătatea primă a acestui an s'au eliberat astfel de paspoarte în comitatul Odorheului pentru 718 indivizi. Așadar totuși recunosc și Maghiarii că o bună parte dintre locuitorii de sub stăpânirea lor, chiar Maghiari de naționalitate, își află pâinea de toate zilele și poate că în prima linie crucerii pentru cassa statului, în România.“

Concertul reuniunii de muzică din Sibiu. Ca totdeauna înseși al mare, deși deodată cu concertul era și un „Liedertafel“ la „Împăratul Romanilor.“ Din cauza indispoziției uneia dintre domnișoarele ce oferiseră concursul lor pentru această seară, un număr din program n'a putut să fie executat, concertul a rămas cu toate aceste pe-cât de variat, pe atât de bogat în materie. Despre reușita lui credem de prisos a mai vorbi. Rele-văm numai două părți, cântecul executat cu mult gust de domnișoara Schenker, o artistă cu o voce de un mare volum încă nu definitiv formată, care le promite însă Sibienilor multe sări plăcute, și corul femeilor, preste trei-șeci copii de la 12 până la 15 ani, un cor, care acum pentru întâia oară se produce în public. Corul a fost executat cu multă precizie, dar' ceea ce a mai produs efectul admirabil, sunt vocile, care prin gingășia lor copilărească reamintesc zurutul albinelor în mijlocul unei zile senine de vară.

Concertul fraților Szabo a fost puțin cercetat, dar' concertistii au fost des aplaudați, ceea ce ne face să credem, că la al doilea și ultimul concert, care se va da astăzi, Luni, la 3 Noemvrie, va fi îmbulzeală. Noile instrumente întrebuințate de concertisti sunt un fel de vioare cu coarde de oțel. Sunetul produs pe ele e aproape identic cu cel produs pe instrumentele cu coarde obicnuite, însemnat mai puternic, cu un timbru mai clar și mai bogat în variațiuni. Unul singur din aceste instrumente poate să producă toate sunetele, pe care un arcuș bun le scoate din vioară, viola și violoncel, ba se coboară chiar mai jos ca violoncelul, fără-ca să producă zurutura cea adeseori supărătoare a cordelor mai groase de pe violoncel. Instrumentele nu sunt ținute la pept, ci stau în pozițiune horizontală pe o masă făcută anume, ceea ce mărește rezonanța lor. Un lucru le lipsește acestor instrumente; ceea ce Germanul numește „Schmelz“, molicineea, care atât de mult contribuie la dulceața sunetului. Cu toate aceste ele au, credem noi, un viitor frumos. În tot cazul ele sunt interesante și cu deosebire vrednice de atențiunea tuturor oamenilor cu slăbiciune pentru muzică.

Un efect straniu și adeseori foarte plăcut produc și sunetele, scoase din coardele citerei cu arcușul.

Programul serii de astăzi cuprinde opt numere, între care bucăți de H. Wieniawski, C. Umlauf, H. Vieuxtemps, I. Verdi.

„Zamă lungă.“ Reflectând la notița noastră despre pătenia artistului Lugoșianu în Arad „Biserica și Școlă“ face o zamă lungă, căci nu se poate da un titlu mai potrivit reflexiunilor sale. Lăsăm la o parte expresiunile necuviincioase, și chiar nepermise unui organ menit a desvolta gustul estetic în cetitorii sei, expresiuni cu cari întimpină pe un tiner artist, care merită mai mult încurajarea decât desprețul din partea publicului, constatăm de nou, că sala institutului pedagogic din Arad, nu l'a fost dată pentru o reprezentațiune declamatorică musicală în cerc mai îngust românesc din considerațiuni politice mai înalte. „Biserica și Școlă“ nu negă aceasta. Ar vră însă să dea altă culoare afacerii, de aceea aduce ca motiv binecuvântat, pentru care nu l'a dat sala

institutului: „ca să nu se conturbe școala“. Pofim conturbare de școală seara la 7 oare după încheierea prelegerilor, când ar fi fost să se țină reprezentațiunea!

Din Cernăuți. În noaptea de 29 spre 30 Octomvrie st. n., casa în care este instalat consulatul rusesc din Cernăuți, a fost atacată de nisece necunoscuți. Vulturul rusesc a fost dat jos și toate geamurile sparte. Se presupune, că făptuitorii ar fi străini și anume Ruși.

Bar. Kriegsau fost căpitan districtual pe timpul absolutismului la Cluj, apoi ministru de finanțe în cabinetul Taaffe, a murit în 31 Octomvrie n. la Viena.

Carte veche română. Se spune că ministerul instrucțiunii din România a cumpărat dela un domn avocat Valerian, o veche carte găsită de d-sa în Munții apuseni ai Ardealului, satul Lupșa, și care are ca titlu Praxia sau faptele Apostolilor. De cine e, când a fost tipărită și unde nu se poate cunoaște, căci îi lipsește câteva foi dela început, dar' se bănuiesc a fi tradusă de Coresi mai înainte de publicarea psaltirei și anume pe la începutul secolului 16.

Această operă e de mare importanță pentru dovedirea faselor prin care a trecut limba noastră. Se dice, că expresiunile dintr'nsa sunt foarte frumoase și cât se poate de românești. Caracterele cu care a fost tipărită cartea, sânt de lemn. Prețul cu care a fost cumpărată e de 1000 lei.

Societatea „Filarmonia“ din București. „Doina“ comunică: Printr'o energie ne mai pomenită, provenită din adevărata dorință pentru progresul muzicii în țara noastră, maiorul Lămotescu a putut ajunge să pună basă primei formări a unei orchestre române și a unui chor vocal. Direcțiunea orchestrei s'a dat d-lui Demetrescu, profesor la conservator; ear direcțiunea chorului, s'a conferit de drept d-lui Ștefănescu. Această societate poartă numele de „Filarmonia“. Ea va da, în curând, în sala Atheneului, o serie de concerte simphonice. Îi urăm traiu lung și propășire fecundă.

D-ra Teodorini, celebra cântăreață română, după-ce a cules atâtea succese în America, s'a întors earăși în Madrid.

O excursiune merituosă. Dl locot-colonel D. Papazoglu făcând în vara aceasta o îndelungă excursiune prin România mică, având cu d-sa și pe un desinator, a copiat la mai multe mănastiri și biserici vechi, atât portretele Domnilor și Doamnelor, ale boerilor vechi și ale jupăneselor lor, cum și multe sculpturi și ornamente, ce s'au mai putut găsi în urma prefacerilor acestor monumente istorice; astfel, că d-sa posedă astăzi un frumos album istoric, prin care se arată artele vechi, cum și găteliile diferitelor secole.

Diarul „Poporul“ din București, va apăre în toate zilele la ameați.

O încreștinare în ritul ortodox. „Tutova“ spune că Dumineca trecută, în biserica Sf. Ilie din orașul Bărlad, s'a săvârșit sfântul botez în legea creștină ortodoxă al d-lui inginer Rudolf Stümer. D. Stümer, de naționalitate german și de religione romano-catolic, dorind a trece la ritul ortodox, a primit sfântul botez cu trece ceremonialul cuvenit, în fața unui public numeros. Botezul s'a oficiat de Sfinția Sa Părintele Hr. Buzescu, protoereul județului, ear' ca nănaș al botezului, figura dl Teodor Voinescu.

Șese sute nouăzeci și unul împiricinați într'un proces. — Cetim următoarele în „Curierul Balasan“ din Iași:

„La secțiunea I a Curții de apel din Iași se află pendinte procesul reclamat de dna Smărăndița Cimara, contra embaticarilor ce compun tîrgul Darabani, județul Dorohoiu, ce sînt mai în unanimitate Ovrei și cari se află pe proprietatea d-nei Cimara pentru a-i expropria (înainte de a fi împămîntenți) sub cuvînt, că le-a expirat termenul convenției după care au fost primii acolo și nici mai plătesc embaticul. Cercetarea acestui faimos proces este fixată la 29 Octomvrie curent, 691 citațiuni sînt făcute în cauză, încât numai dosarul lucrărilor pentru cîmplectarea procedurii citațiunilor acestui termen se compune din 1067 file. Astfel că șeful portăreilor Curții a trebuit să șadă în permanență două săptămîni în Darabani spre a înmăna toate citațiunile a căror plată de timbru și taxe, trece peste 1000 lei.

Cea mai nouă proclamațiune nihilistă. Partidul terorist al nihilistilor a trimis cea mai nouă proclamațiune a sa spre publicare diarului „Wjedomosti“; aceasta apoi a și publicat proclamațiunea. În aceasta nihilisti susțin cu o nespusă cutezanță că sînt foarte liniștiți, nimic nu-i intimidează și cauza tăcerii lor din timpul ultim e a se căuta numai în oportunitate. Ei dic că nu voiesc să prognozeze cu forța ci se năduiesc să-și întărească și să învețe a-și cunoască poziția: ce se planisează în cercurile guvernamentale și

se vorbește în salele tribunalelor. Se poate crede cu siguranță că această societate secretă preste scurt timp va săvîrși earăși vreo faptă îngrozitoare. Rolul principal de a atrage în cercul de conspirațiune pe soldați și persoane de poziție socială distinsă, îl joacă femeile.

Teatru turcesc. Diarele din Constantinopole anunță, că Sultanul a dat ordin de a se înființa o școală de declamațiune, destinată a forma artiști pentru teatrul turcesc. Învățămîntul se va da în limba turcească.

Dobrogea economică.

Prezentul și viitorul seu.

(urmare)

Sulina, la ramificațiunea Dunării, este de o importanță secundară.

Kiustenge este port de transit și exportațiune pentru produsele indigene, în particular pentru animale și lână.

Acest din urmă port se bucură de o importanță deosebită, datorită în cea mai mare parte liniei de drum de fer, care unesce acest centru de desfacere cu Cernavodă. Această rețea de drum de fer are o întindere de 64 kilometri, și este exploatată de o companie engleză.

În general vorbind, pămîntul în regiunea de meață-qi a Dobrogei este de o calitate superioară, constituind un adevărat izvor de avuție pentru locuitori.

În ceea ce privește căile de comunicațiune lipsesc aproape complet în Dobrogea, afară de calea ferată, care unesce după cum am șis, Cernavoda cu Kiustenge. Lipsa acestui agent puternic de progres face, ca comerțul interior să sufere și să se practice într'un mod cu totul rudimentar.

Pe lîngă acest obstacol trebuie să mai adăugăm lipsa de siguranță, secundată de alte obstacule, cari împedecă dezvoltarea comerțului și a celorlalte ramuri de reproducțiune.

După-ce am studiat geografia economică a Dobrogei, este necesar să trecem la a doua parte a studiului nostru. Vom studia dar, în capitolul următor, mijloacele ce vom crede necesare și capabile a ameliora starea economică a acestei provincii, ocupându-ne în particular de soluțiunea problemelor ce se impun prin însemnătatea lor.

II.

În precedenta parte a acestui articol ne-am ocupat de geografia economică a Dobrogei. Astăzi vom întreprinde pe lectorul acestui stimat diar cu partea pur economică a acestei cestuini. Îi vom vorbi dar de mijloacele ce credem necesarii, pentru a schimba situațiunea acestei provincii, alipită nouă, care mîne poate juca un rol însemnat în economia generală a țerei, contribuind a da o mai mare estensiune comerțului nostru.

După cum am șis deja, Dobrogea este foarte puțin populată în raport cu întinderea teritorului seu. Astfel, după datele noastre, am șis, că această provincie nu conține, decât o populațiune de 115,000—116,000 locuitori pe o suprafață de 13,550 kilometri pătrați, ceea ce revine la 8 locuitori pe kilometru pătrat. Pe lîngă această lipsă atât de simțită a populațiunei, trebuie să mai ținem compt și de emigrațiune. Astfel, mase de indigeni părăsesc această provincie pentru a trece în țerile învecinate, unde legături de sînge, de religione și de naționalitate îi atrag.

Din această stare anormală a descrescerii populațiunei rezultă o mulțime de desavantajii, cari isbesc cu deosebire atențiunea economisului și omului de stat, și ale cărei consecințe se pot lesne calcula. Este aproape evident, că lipsa de brațe contribuie foarte mult a împedeca progresele ce am voi să realizăm în Dobrogea, transformând starea economică a acestei provincii.

Prima întrebare ce ne putem pune dar, este aceasta: care este remediul ce am pute opune acestei stări anormale a descrescerii populațiunei și emigrațiunei continue a locuitorilor din această provincie? Problema colonisării ni se presentă chiar dela început. Soluțiunea acestei probleme nu se poate aștepta decât dela stat, căci numai el poate rezolva probleme de această natură.

Ioan I. Nacian.

„Voința națion.“

(Va urma.)

Varietăți.

(Agricultura în Rusia.) „St. Petersburgskija Wjedomosti“ publică următoarele amănunte asupra uscării bălților din regiunea Polesse, care se întinde între fluviile Nipru, Pripet, Beresina și Ptischja:

Lucrările au început în anul 1874. Până la finele anului trecut s'a putut întocmi un sistem de canaluri în lungime de 1695 verste cu ajutorul cărora s'a putut seca o întindere de 1,141,000 desiatine și anume: terenuri mociroase în întindere de 200,000 desiatine; aceste terenuri au fost prefăcute în pășuni; o altă regiune mociroasă de 280,000 desiatine pădure, s'a transportat într'o câmpie uscată și mocirlele au fost prefăcute în canale; o pădure de 170,000 desiatine, care până acum era cu totul nepracticabilă, a fost pusă în condițiuni minunate pentru exploatare. Alte 740,000 desiatine au fost drenate.

(Moravurile în Texas.) Un călător de comerț anume Cohen, aflându-se acum câte-va zile la Fort Worth în Texas, a intrat pentru a face ofertele sale de giuvaergerie într'o prăvălie, unde vîndărea se face de către fete june.

Arătându-și mostrele, Cohen a început o convorbire cu una din vîndătoare și i-a făcut propuneri necuviincioase; apoi a plecat invitând pe juna fată să vină să-l întâlnească într'un „café-chantant“ din oraș. Juna fată, fiind cu totul indignată de purtarea lui, a spus cător-va din rudele sale cele ce i se întimplase. Acestia au adunat îndată pe amicii lor, și seara, în loc de vîndătoare pe care o aștepta la cafenea, Cohen a vîdut venind cincispre-șeci tineri robuști cari l-au invitat să vină după ei. Cohen a fost condus într'o cameră bine închisă, și acolo, după ce l-a dojenit de purtarea sa, i-au poruncit să se desbrace, punându-i un pistol în pept.

După ce s'a desbrăcat, fie-care din cei de față i-a aplicat pe spinarea goală trei lovituri tari de biciu, adică în total patru-șeci și cinci de lovituri; în urmă i-a șis să se îmbrace, l-au condus la otelul seu pentru a-și plăti socoteala, și l-au dus la gară unde l-au imbarcat într'un tren care pleca la Dallas. Este probabil că lecțiunea primită de Cohen va angaja pe călătorii de comerț să nu mai facă curse frumoaselor fete din Texas.

Posta ultimă.

Budapesta, 2 Noemvrie n. Comisiunea financiară a casei deputaților a rezolvat budgetul ministerului de justiție. Cu această ocaziune ministrul Teodor Pauler a șis, că descentralisațiunea tablei regesci se va face în termin de cinci ani în care timp se va găta și zidirea noului palat de justiție.

Berlin, 2 Noemvrie n. Resultatul alegerilor pentru Reichstagul german e următorul: 69 deputați de partidul conservativ, 95 din centru (ultra-montani), 24 din partidul imperiului, 35 naționali-liberali, 31 liberali, 15 socialisti, 16 Poloni, 2 din partidul poporal, 14 Elsațieni, 5 Welfi; pentru 97 se va face balotagiu.

Glascov, 2, Noemvrie n. În urma alarmei false de foc au fost în teatrul Steas 16 morți și 12 răniți.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 3 Noemvrie n. Comisiunea financiară a delegațiunii-ungare a sfârșit desbaterea generală, începînd cea specială asupra budgetului de războiu. Comisiunea pentru afacerile externe a discutat budgetul ministerului de externe și a hotărît a ține o ședință spre discușiunea situației externe. Pertractarea mai urmează. Comisiunea financiară a acceptat fără schimbare budgetul ministerului comun de finance și a curții supreme de compturi.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Bibliografie.

„Țara nouă”. Revistă științifică, politică, economică și literară. Apare de două ori pe lună. București, 1/13 Octombrie 1884. Anul I. Nr. 17. Sumar: Câteva idei elementare ale politicii de stat; Redacția. — Ad Ganidiam, (poesie) de Dum. Const. Ollănescu. — Cele 17 pogoane ale învățătorilor rurali; de Const. C. Popovici. — Hamlet la teatrul național; de T. T. R. — Sinuciderea la animale; de I. N. — Corespondența.

Piața din Sibiu, 31 Octombrie. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 3.60 până fl. 4.40, secara 66 până 72 Kilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orz 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovăs 38 până 45 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.40, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 4.40 până fl. 5.—, mălăiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semănță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 1.60, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, păsat de grâu 100 Kilo fl. 18.— până fl. 19.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slănină 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsura de porc fl. 56.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sêu de lumină fl. 50.— până fl. 51.—, lumină turnate de sêu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fân 100 Kilo fl. 1.40 până fl. 1.60, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 46 cr., carnea de vitel 38 până 45 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 26 până 28 cr., ouă 10 cu 22 până 25 cr.

Piața din Brașov, 1 Noiembrie. Grâu hectolitra fl. 5.90, grâu mestecat fl. 4.60, secara fl. 3.80, orz fl. 3.30, ovăs fl. 1.80, cucuruzul fl. 4.60, mălăiul fl. 5.60, mazerea fl. 9.—, inea fl. 9.50, fasolea fl. 7.—, crumpenele fl. 1.—, carnea de vită p. kilo 48 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec 32 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Noiembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump.	92.—	vând.	—
— Rur. conv. (6%)	„	105.—	„	104.30
Act. de asig. Dacia-Rom.	„	371 1/2	„	—
Banca națională a României	„	1402.—	„	—
Impr. oraș. București	„	278 1/2	„	281.—
Credit mob. rom.	„	241.—	„	241 1/2
Act. de asig. Națională	„	91.50	„	87.50
Scrisuri fonciare urbane (5%)	„	280.—	„	—
Societ. const.	„	—	„	—
Schimb 4 luni	„	6.25	„	6.30
Aur	„	—	„	—

[71] 12

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

in Sibiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lînga condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și esplosiune clădiri de ori ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri ficsate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1880 fl. 362,354.67	în a. 1869—1880 fl. 247,755.97
în a. 1881 „ 64,802.82	în a. 1881 „ 35,163.90
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
Suma fl. 516,711.66	Suma fl. 348,145.01

fl. 864,856.67 cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. 536,865.21 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Turnătoare de clopote și de metal alui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea, din nou a clopotelor sparte de toată mări-mea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic oferind garanță pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coroane)

de lemn, fer turnat și bătut; astfel construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi învîrtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand:

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adînc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cale mai moderate. Se construiesc clopote și pre lîngă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny.

[104] 1—12 Timișoara, Fabrică.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș			Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	
Viena	8.25	8.35	3.30	București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Copsa mică	11.10	2.20	6.41	3.30	
Budapesta	8.00	6.55	9.45	Predeal	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Șeica mare	11.40	2.56	7.11	3.50	
Szolnok	11.24	10.55	12.18	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vințul de jos	4.04	11.09	—	Loamneș	12.23	3.45	7.54	4.30	
P. Ladány	2.01	2.04	1.59		1.33	—	—		3.35	5.30	Șibot	4.35	11.43	—	Ocna	12.57	4.25	8.25	5.00	
Oradia mare	4.11	5.13	3.20	Brașov	2.06	—	—	Arad	4.00	6.20	Orăștia	5.02	12.13	—	Sibiu	1.20	4.51	8.48	—	
	4.21	9.37	3.25	{	2.16	6.30	5.45	Glogovaț	4.16	6.39	Simeria (Piski)	5.44	1.22		Sibiu—Copsa mică					
	4.29	9.45	—		Feldioara	2.44	7.09	6.28	Gyrok	4.47	7.19	Deva	6.05	1.48	Sibiu	8.10	11.10	4.00	10.00	
4.40	9.59	—	Apatia		3.03	7.41	7.07	Pauliș	5.02	7.39	Branicea	6.34	2.21	Ocna	8.35	11.38	4.26	10.30		
Vărad-Velenceze	4.40	9.59	—	Agostonfalva	3.18	8.09	7.36	Radna-Lipova	5.25	8.11	Ilia	7.01	2.54	Loamneș	9.13	12.16	5.04	11.00		
Fugyi-Vásárhely	5.02	10.28	3.56	Homorod	3.51	8.53	8.34	Conop	5.57	8.49	Gurasada	7.15	3.09	Șeica mare	9.43	12.52	5.34	11.30		
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	Hașfaleu	4.51	10.18	10.22	Bérvova	6.18	9.18	Zam	7.49	3.48	Copsa mică	10.08	1.23	5.59	11.50		
Rév	5.46	11.41	4.31	Sighisoara	5.11	10.55	11.14	Soborșin	7.11	10.27	Soborșin	8.32	4.37							
Bratca	6.09	12.15	—	Elisabetopole	5.39	11.36	12.07	Zam	7.48	11.18	Bérvova	9.19	5.30							
	6.27	12.48	—	Mediaș	6.00	12.11	12.43	Gurasada	8.22	11.57	Conop	9.40	5.58							
	6.52	1.48	5.28	Copsa mică	6.29	12.35	1.23	Ilia	8.40	12.27	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24						
Ciucia	7.32	3.21	6.01	Micăsasa	—	12.54	1.42	Branicea	9.02	12.57	Pauliș	10.32	6.56	8.41	Cucerdea	9.36	6.10	8.35	3.50	
Huiedin	7.51	3.54	—	Blaj	7.02	1.29	2.17	Deva	9.32	1.45	Gyrok	10.48	7.15	9.01	Cheța	10.07	6.41	9.06	4.30	
Stana	8.12	4.34	—	Crăciunel	—	1.45	2.33	Simeria (Piski)	10.12	2.58	Glogovaț	11.17	7.48	9.30	Ludoș	10.29	7.07	9.28	4.40	
Aghiriș	8.24	4.52	—	Teiuș	7.38	2.26	3.13	Orăștia	10.47	3.46		12.32	8.05	9.45	M. Bogat	10.39	7.17	9.38	4.50	
Ghirbău	8.38	5.11	—	Aiud	7.55	2.48	3.38	Șibot	11.14	4.20	Arad	12.00	8.45	6.10	Cipeu-Iernut	11.20	8.01	10.19	5.40	
Nedeșdu	8.57	5.40	7.08	Vințul de sus	—	3.12	4.06	Vințul de jos	11.46	5.06	Szolnok	4.00	2.10	7.27	Kerel-Sz.-Pál	11.35	8.17	10.34	5.50	
Cluj	9.23	6.00	7.18	Uioara	—	3.19	4.14	Alba-Iulia	12.21	6.15	Budapesta	7.44	6.40	—	Nireșteu	11.58	8.42	10.58	6.20	
	9.50	6.29	—	Cucerdea	8.24	3.36	4.53	Teiuș	12.53	7.00	Viena	6.20	—	—	Oșorheiu	12.18	9.02	11.18	6.40	
	11.15	8.14	8.29	Ghiris	8.48	4.10	5.45	Simeria (Piski)—Petroșeni												
Apahida	12.04	9.49	8.53	Apahida	—	5.39	7.51													
Uioara	12.12	9.58	—	Cluj	10.08	5.59	8.18													
Vințul de sus	12.19	10.07	—		10.18	6.28	8.00													
Aiud	12.45	10.42	9.17	Nedeșdu	—	6.54	8.34													
Teiuș	1.15	11.32	9.40	Ghirbău	—	7.10	8.59													
Crăciunel	1.44	12.03	—	Aghiriș	—	7.25	9.35													
Blaj	2.00	12.24	10.12	Stana	—	7.49	10.16													
Micăsasa	2.34	12.43	—	Huiedin	11.33	8.11	11.04													
Copsa mică	2.52	1.22	10.45	Ciucia	12.06	8.52	12.17													
Mediaș	3.27	2.24	11.07	Bucia	—	9.11	12.47													
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	Bratca	—	9.29	1.21													
Sighisoara	4.50	4.17	12.15	Rév	12.51	9.52	2.05													
Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	Mező-Telegd	1.21	10.27	3.08													
Homorod	6.47	7.07	1.32	Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39													
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	Vărad-Velenceze	—	10.56	3.55													
Apatia	8.09	8.46	2.24		1.49	11.04	4.06													
Feldioara	8.41	9.20	2.44	Oradia-mare	1.54	11.14	7.30													
Brașov	9.20	10.15	3.15	P. Ladány	3.14	1.47	11.05													
	—	—	3.25	Szolnok	5.10	4.40	2.37													
	—	—	4.03	Budapesta	7.30	7.44	6.31													
Timiș	—	—	4.28	Viena	2.00	6.05	7.54													
Predeal	—	—	10.25																	
București	—	—	—																	

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.